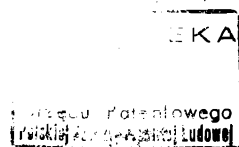

10 listopada 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

F23 d 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 346.

Kl. 4 g 52.

Arnold Irinyi,
Hamburg (Niemcy).

P a l n i k g a z o w y .

Zgłoszono: 7 maja 1920 r.

Udzielono: 7 lipca 1924 r.

Pierwszeństwo: 31 stycznia 1917 r. dla zastrz. 1 i 19 marca 1918 r. dla zastrz. 2 (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest palnik gazowy z główką, podzieloną równoległymi do osi, poprzecznymi przegrodami na szereg wąskich kanałów przepustowych, z których kolejno jedne służą do prowadzenia gazu palnego, drugie—powietrza. Główka palnika może być przytem otoczona komorą, zaopatrzoną w dające się regulować otwory powietrzne i połączoną szczelinami z kanałami, przewodzącymi powietrze, gdy tymczasem gaz palny płynie w kierunku osi palnika przez kanaliki leżące między wspomnianymi kanałami do powietrza. Przed główką palnika można również umieścić komorę do mieszania, zaopatrzoną w mieszało, które, podobnie jak i główka palnika, jest podzielone na wąskie kanały, służące kolejno do prowadzenia powietrza i gazu, przyczem

mogą się one krzyżować z kanałami główki palnika.

Palnik może być również tak urządzony, że przed główką palnika jest umieszczona siatka rozdzielowa o wielu wąskich równoległych kanalikach przepustowych, rozmieszczonych w tym samym kierunku, co kanaliki główki palnika, lub na krzyż z niemi.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1—3 przedstawiają jedynie główkę palnika, a zarazem jeden ze sposobów wykonania.

Fig. 1 przedstawia środkowy przekrój wzdłuż osi;

fig. 2—takiż przekrój poprzeczny;

fig. 3 przedstawia schematycznie strumienie gazu i powietrza.

Fig. 4—6 dotyczą innego sposobu wykonania i przedstawiają oprócz główki palnika również mieszadło palnika gazowego, urządzonego na zasadzie palnika bunzenowskiego.

Fig. 4 przedstawia przekrój poprzeczny do osi przez komorę mieszalną;

fig. 5 przedstawia przekrój wzdłuż osi mieszadła i główki palnika;

fig. 6 schematycznie przedstawia rozdział powietrza i gazu u podstawy płomienia.

Fig. 7—10 przedstawiają inny sposób wykonania główki palnika.

Fig. 7 i 9 przedstawiają dwa przekroje osiowe prostopadłe do siebie; fig. 8 przedstawia przekrój poprzeczny.

Fig. 10 schematycznie przedstawia rozdział powietrza i gazu przed palnikiem.

Na fig. 1—3 (*A*) przedstawia główkę palnika, podzieloną na szereg kanałów (*c*, *i*), z których kolejno jedno (*i*) są zamknięte od strony dopływu gazu (*b*), połączone zato bocznymi szczelinami (*H*) z pierścieniowo otaczającą podstawę główki komorą (*r*). Komora ta zaopatrzona jest w szczelinowe otwory (*r*¹) dla dopływu otaczającego powietrza; można ją regulować na dowolną szerokość otworów zapomocą pierścienia (*r*²). Strzałka (*G*) wskazuje kierunek dopływu gazu palnego w stanie czystym lub też już zmieszanego z powietrzem. Gaz dopływa przez kanały (*c*) do ujścia główki palnika.

Powietrze przechodzi przez komorę (*r*) i kanały (*i*), i wchodzi warstwami między warstwy wypływającego gazu. Wskutek wirów, tworzących się przed kantami ścianek podziałowych, strumienie powietrza i gazu dokładnie się mieszają, i powstaje jednostajny płomień bez ciemnego jądra. Sposób tego przemieszczania wskazuje schematycznie Fig. 3.

Fig. 4—6 przedstawiają palnik, zaopatrzony w mieszadło. (*A*) jest znowu główką palnika (*r*)—otaczającą ją komorą, (*i*) oraz (*e*) takimi samymi kanałami jak przy pierwszym sposobie wykonania. Główka palnika jest tu jednak umieszczona na komorze mieszalnej (*m*), ta zaś na mieszadle (*v*), do którego dopływają rurkami (*s*¹ i *s*²) oddzielnie gaz i powietrze. W mieszadle znajdują się w kierunku osi kanaliki przepustowe, połączone naprzemian to ze stroną dopływu powietrza, to gazu tak, że gaz i powietrze wchodzi do komory (*m*) kolejnymi warstwami; stąd już jako mieszanina przenikają do główki palnika, gdzie zostaje zasysane wtórne powietrze. Ponieważ dopływowe kanały mieszadła krzyżują się, co jest najkorzystniejszym, z kanałami główki palnika, powstaje schematycznie przedstawione na fig. 6 podwójne mieszanie się gazu z powietrzem w kierunku podłużnym i poprzecznym.

Fig. 7—10 przedstawiają tylko główkę palnika, podzieloną, podobnie jak na fig. 1—2, na kanaliki (*c*, *i*). Kanaliki te jednak ciągną się zaledwie przez pewną część długości główki, przednia zaś część tej główki jest podzielona na krzyżujące się z nimi kanaliki (*a*¹).

Dopływ gazu do główki palnika ma miejsce przy (*G*) przez komorę (*s*) i boczne szczeliny. Powietrze napływa w kierunku (*L*) przez siatkę (*t*), której przepływy krzyżują się z kanałami (*i*, *c*). Powietrze zatem i gaz przechodzą dwa razy poprzez krzyżujące się ze sobą kanały, wskutek czego osiąga się przemieszanie równomierniejsze niż przy pierwszym sposobie wykonania. Istoty wynalazku w niczem to nie zmienia, jeżeli dopływ gazu i powietrza odbywa się odwrotnie, a więc, gdy gaz dopływa przez (*c*), a powietrze przez (*i*).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Palnik gazowy, znamienny główką, podzieloną równoległymi do osi ściankami poprzecznymi na pewną ilość wąskich kanałów przepustowych, z których kolejno jedne służą do prowadzenia gazu, drugie—powietrza.

2. Palnik gazowy według zastrzeżenia 1, tem znamienny, że przed główką palnika jest umieszczona komora mieszalna, a przed nią mieszadło, podzielone na kanaliki, doprowadzające gaz i powietrze oddzielnie, przyczem kanały mieszadła krzyżują się z kanałami główki palnika.

